

Publicerad 2011-02-21 16:08 av demonsson

Den kärleken människor förbiser är ofta den som inte får vara lite udda, lite märklig eller dold för andra, utan att handla om otrohet.

Märklig kärlek

Det dolda

ger mig en särskild

trygghet.

Gåtfullheten skriver

sin egna text på sanden.

Jag vet att du vet.

Det kan bli en hemlighet.

Nära strandremsan står vi.

Jag ryser inför tanken på

att hålla en varulv i handen.

Det är inte dig jag är rädd för,

inte dödens ansikte heller.

Jag böjer mig inför en enda fråga.

Jag gömmer mitt huvud i sanden.

Märkligt att du inte vill vara i min famn.

Konstigt att samtalsämnena ebbat ut.

Strandgatorna har försvunnit

utan ett enda tilltalsnamn.

Ingen kan längre gömma sig.

Ändå är det det vi kan.

Trots allt och vad än andra sagt

och säger om ditt och mitt liv

är vi nu tillsammans.

Gatorna har öppnats för sanningen.

Jag har satt nya frön till dig och mig.

Vår märkliga kärlek är synliggjord...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren demonsson med Poeter.se id #36485 innehar upphovsrätten